

в. „Нова Струя“

Излиза всѣка
Сѣбота.Годишенъ абонаментъ 4 л.,
полугодишенъ 2 лева,

Единъ брой 10 ст.

НОВА СТРУЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И

Всичко, що се отнася до вѣстника, се изп. в. „Нова Струя“ въ гр.

Б: Редакция на

ОБЯВЛЕНИЕ

Молимъ всички наши дописници и приятели да събиратъ свѣдения за всички кметски, попски и пр. грабежи и закононарушения, които иматъ обществено значение и ги испращатъ въ редакцията ни.

При това молимъ нашитѣ дописници да ни испращатъ само добри провѣрени и установени фактове.

Отъ Редакцията.

Молимъ неисплатившитѣ г. г. абонати да побързатъ съ плащане на абонамента.

Отъ Редакцията.

Прѣдъ критическия моментъ.

Опрѣни на общото избирателно право, гражданитѣ на българската държава ще докажатъ утрѣ или своята политическа зрѣлост или своята неспособностъ да разбиратъ значението на нашитѣ конституционни наредби. Не е да не знае нѣкой, че въ България отъ дълго време извѣстни лица дебнешкомъ подравятъ почвата на учрежденията, основани върху избирателното право и отдавна тѣ горятъ отъ желанието да се провъзгласятъ изцѣло за небесни пратеници въ управлението, като отхвърлятъ срамната за тѣхъ народна воля. Тия лица не оставиха нито единъ нашъ държавенъ мжжъ неоскандаленъ, нито една партия неомаломоощена. Рѣшителнитѣ прѣвратажи отъ неприятелския лагеръ на народната свобода дѣйствуватъ при подобни планове бързо и безъ двоумѣние: тѣ употребяватъ желѣзото и огньтъ за да смутятъ наивния народъ, като прѣнасятъ въ борбата си съ народовластие то понѣкога и себе си въ жертва на общия гнѣвъ противъ монархията; слабодушнитѣ пъкъ монарси пипатъ тъй както пипатъ всички страховити натури: тѣ нѣматъ куража да застанатъ съ изтъгленъ мечъ явно срѣщу народитѣ си; тѣхната работа е бавно и хитро да пѣлзятъ: едного да примаматъ съ разкошѣтъ си, другиги да прѣвърнатъ къмъ себе си съ подкупи, трети да го вържатъ къмъ себе като го вкарватъ въ нѣкое държавнопристѣпление, а четвърти—да ги унищожатъ, като ги викатъ при себе за министри и послѣ като имъ поставятъ съзнателни припятствия въ изпълнение на възложената отъ избирателитѣ мисия. Българскитѣ монархисти спадатъ отъ втория типъ. Такива неприятели, колкото несъмпатични и да се показватъ, колкото противни качества и да притежаватъ, сж много по-опасни въ своитѣ планове за народната свобода, отъ колкото първитѣ: първитѣ прѣдъ очитѣ на цѣлъ свѣтъ сж изправени като кървави джелати на своитѣ народи, вторитѣ—като необходими спасители отъ извѣстни обществени бѣдствия.

Българския избирател на утрѣшния изборъ ще докаже дали той е толкова кжсогледъ, както го мислятъ крѣпителитѣ на тронѣтъ или въ него има достатѣчна гражданска прозорливостъ за да не стане той жертва на политическия аспирации на монархията но нека бждемъ по-ясни.

Миналата година прѣзъ февруарий всички конституционни партии си подадоха ржка за подкрѣпа на едно коалиционно министерство прѣдъ страхѣтъ на воената диктатура или на държавния прѣвратъ. Най-противни въ политическия убѣждения лица надвиха своята умраза къмъ шефѣтъ на демократическата партия и се съгласиха да му дадатъ довѣрие, за да спасатъ положението на народното събрание като законодателно учреждение въ нашия

държавенъ животъ. Слѣдъ уморяване на народа въ борбата му срѣщу десѣтъка цѣло безумие щѣше да бжде да го хвърлятъ въ нова борба срѣщу реакцията, която имаше вече на разположение и едно правителство съ Рачо Петровъ за шефъ и съ Дико Йовевъ за фактически двигателъ; безумие щѣше да бжде да го принудятъ къмъ борба за защита на Народното Събрание, когато това послѣдното можеше да се защити по тѣрдѣ лесенъ способъ—съ едно демонстрация отъ врѣмено съединенитѣ конституционни партии срѣщу похожденията на двореца.

Обаче слѣдъ едно врѣмено затихване на реакцията, нашитѣ парламентарни групи, като че ли забравиха опасността или пъкъ като, че ли тѣ не подозираха нейната значителна сила. Господари на положението, тѣ си въобразиха, че нашия конституционенъ животъ е вече съ това гарантиранъ и че България вече е избавена отъ вътрѣшни заплитания. Въмѣсто да се занимаятъ съ укрѣпване на народната свобода, отъ което щѣше да произлѣзе истинското спасение на България въ економическо и финансово отношение, тѣ въ своето заблуждение отидоха до тамъ, че станаха послѣдни гвардиани на княжеското достоинство и залъгаха и себе си и народа цѣли шестъ безплодни мѣсеца. И наистина, направиха ли конституционитѣ групи нѣщо за укрѣпване на народовластие? Мислете, колкото искате но нищо не ще измислите. Защото не е достатѣчно да дадешъ примѣръ отъ едно горѣ-долу сносно управление и да си затвърдишъ врѣмено властта на Народното Събрание, а трѣба да прѣсечешъ всѣка възможностъ за упражняване на вършенитѣ до скоро безакония. Внесоха ли сжществени измѣнения въ избирателния законъ? Промѣниха ли полицейскитѣ наредби и организацията на стражата? Измѣниха ли ония двусмислени закони, които правятъ свободата не събранията и на говорѣтъ фиктивни при едно лошо правителство? Промѣниха ли организацията на армията, която въ сегашния си видъ се явява само като опасенъ инструментъ, който лесно може да бжде оползотворенъ срѣщу най-важнитѣ политически интереси на нашия народъ? Намалиха ли ония прерогативи на короната, съ които тя се е ползвала всѣкога за собствена облага и противъ общественото добро? И най-важното, дадоха ли тѣзи групи доказателство съ своята законодателна работа, че Народното Събрание е истинския изворъ на общественото добро и че слѣдовъ, за въ негова защита заслужва да се пожертвува енергията на народа, която той въ хиляди случаи е поднасялъ, когато е било въпросъ да се спаси едно придобито или отнето право? Нищо подобно не е извършено. И за туй ний имаме пълно право да кажемъ, че парламентарнитѣ групи отъ бившето Народно Събрание не направиха нищо за укрѣпване на нашата вътрѣшна свобода, че даже нѣщо повече—въ своята безплодностъ тѣ разрушиха и едничката иллюзия на полусъзнавания избирателъ за силата на Народното Събрание.

При общото разочараване на народа отъ партиитѣ, при липсване на солидни конституционни гаранции, при явниятъ апетитъ въ дворцовитѣ кржгове да турятъ подъ солдашки ботушѣ народната свѣтиня—конституцията и при днешното грозно бѣдствие въ нашия поминѣченъ животъ, въ България днесъ се крие една голѣма опасностъ за парламентаризма. Чужди елементи, на които е удоволствие да видятъ България въ междуособици, ехидно триятъ ржце и, подобно на едноврѣмешния Исаакъ прѣзъ грѣцкото влияние въ България, раздухватъ огньа отъ двѣтъ страни: на царетѣ шепнатъ за кралска корона и за абсолю-

тизмъ, на народъ—за безполѣзността отъ народното събрание. Истинскитѣ избиратели трѣба да разбератъ тази скришна опасностъ и достойно да изиграятъ ролята си на съзнателни граждани отъ една конституциона страна. Съзнателния избирателъ трѣбва да разбере, че истинския яй въ обществения и политически животъ на страната отъ нѣколко години не сж дрѣбнитѣ въпросчета, по които сж падали и падатъ партиитѣ отъ властъ, а това е борбата между монархията и народовластие, борбата между короната и народа. Монопола, десѣтъка, конверсиония заемъ на народняцитѣ—всички тия припятствия, о които си строшиха главитѣ за кратко врѣме три правителства, сж признацитѣ, които показватъ единъ силенъ антагонизмъ между народнитѣ желания и ония на монархията. И когато по единъ послѣдователенъ редъ народа се противопоставя срѣщу княжескитѣ правителства—това вече доказва, че има борба между короната и народа. Съзнателния избирателъ трѣба именно тая истина да разбере и да упражни своето право по начинъ, щото тая отъ дълги години водена борба да се свърши побѣдоносно за нашия народъ. Той трѣбва да даде гласѣтъ си за хора, които ще иматъ куража и доблѣстѣта да се противостоятъ даже и срѣщу щикветѣ на монархията, за хора, които ще жертвуватъ своя животъ прѣдъ олтаря на нароената свобода, когато тя е заплашена отъ толкова опасности. Избирателя ще трѣба да си даде гласѣтъ за лица, които нѣма да се занимаватъ съ комплименти къмъ князѣтъ, а ще му кажатъ истината въ очитѣ и даже нѣщо повече ще да го принудятъ да разбере туй, което той, може би, не желае да разбере—че народа не иска вече персоналното управление, че той е противъ монархията и насилето, че той иска да бжде самъ свободенъ господаръ на България и че той е готовъ за защита на свободата и на своето върховно право да даде още много жерзви, че той прѣзира опекуството на коронованитѣ глави.

С.

Нещастно просвѣщение.

Телеграма. Гара Пордимъ

Плѣвентъ, редакция „Нова Струя“ 13/II 902 г.

Снощи вѣлчитрѣнския общински кметъ настоятелно забрани отварянието вечерното училище, защото му било заповѣдано, като ни заплашва съ скандали. Високо протестираме противъ това нарушение на основния и училищнитѣ ни закони, противъ това монархическо ограничаване на народната ни просвѣта и свобода.

Подписали: Демировъ, Гюлгелиеви, братия Минкови, Геновъ, Божиновъ, Върбановъ, Василевъ, Спасовъ, Минковъ, Желѣзковъ, Поповъ, Банчовъ.

Окржжно.

ИНСПЕКЦИЯ
на
Врачанското Учебно Окржжие
№ 393
31 Януарий 1902 год.
гр. Вратца.

До г. г. учителитѣ при основнитѣ и класни училища въ Врачанския учебенъ Окржжъ.

По поводъ донесенията противъ нѣкои г. г. учители отъ Вратч. Окржжъ поради намѣстването въ портизанство, прѣдъ видъ прѣдстоящитѣ избори за Народни Прѣдставители на 17-ий Февруарий н. год. инспекцията, като напомня на

г. г. учителитѣ окръжното отъ Министерството на Народното Просвѣщение подъ № 3396 отъ 1899 год. и чл. 80 отъ закона за народното просвѣщение вмѣнява имъ въ най-строга обязаностъ да се прѣдпазватъ отъ всѣкакви намѣси въ партийнитѣ движѣния и да не се поставятъ въ положение на агитатори за въ полза на една или друга партия. Ония отъ тѣхъ, които се провинятъ въ подобно дѣяние, ще бждатъ най-строга наказани.

и. д. Врат. Окр. Учм. Инспект.: **А. Дамчевъ**

Ето, това сж два типични случая, които твърдѣ добрѣ характеризиратъ политиката на българската държава къмъ нещастieto и народно просвѣщение. Мисълтъ на Вълчи-Трънския кметъ и на лицето, което е издало заповѣдь за затваряне на едно вечерно училище, е основната мисълъ на нашата държава за отношенията и къмъ образованието. По-малко училища по-малко учители, по-малко съзнателни граждани, по-малко доблѣстни избиратели! Когато държавата е безгрижна къмъ *официалното* просвѣщение и когато вий се стрѣмате да помогните за изкореняване на владѣющето невѣжество съ откриване на вечерни училища, васъ ви казватъ: стойте, не можете да отивате противъ нашата училищна политика! Когато вий отдѣляте отъ свободното си врѣме да просвѣщавате главитѣ на живущитѣ въ мизерия селяци, вамъ ви казватъ: ний ще ви оскаримъ, ний ще ви арестуваме, но нѣма да позволимъ да увреждате интереситѣ ни, които намиратъ удовлетворение само въ простотията на маситѣ. По-дързко безобразие отъ това не можете измисли. «Свѣтлина, по-вече свѣтлина!» вика учителтъ и народа. «Тъ мнина, невѣжество, простотия и мизерия!» вика държавата и прѣзъ устата на своитѣ управители, началници и инспектори. Жестока е тая държава, жестоки сж нейнитѣ дребнави агенти, и заслужено е прѣзрѣнието, което чувствува народа къмъ нея!

А какво да кажемъ за съчинението на Вратчанския Инспекторъ Дамчевъ? По своята глупавина, то е типъ на оная канцеларщина, въ която и послѣдния атомъ въздухъ е отровенъ и която не разбира по-вече отъ министерскитѣ заповѣди. Но на страна глупавината му—тя характеризира само автора: въ тога окръжно, съ което се отниматъ политическитѣ права на 700 души учители, се съдържатъ елементитѣ на едно углавно пристѣпление, което може би, само въ нашата държава може да вирѣе подъ покровителството или съ мълчаливото одобрѣние на централната властъ. Прѣзъ периода на изборитѣ да ти забранятъ да участвуващъ въ политическия животъ на страната, това ще рече да те прѣбравягъ къмъ оная категория граждани, които по чл. 4 ий отъ избирателния законъ сж лишени отъ избирателно право и по наказателния законъ отъ всѣкакви други права. Помислил ли е Вратчан-

ския инспекторъ, когато е подписвалъ това свое избобрѣние, че той е прѣвишилъ своята властъ, каго е отнелъ на надвѣдомственитѣ си учителни права, които само сждилищата въ случай на доказани пристѣпления могатъ да отнематъ? Помислил ли е той, че съ туй извършва най-лоша услуга на министерството на просвѣщението, като дава поводъ на хората да прѣдполагатъ, че послѣдното не е чуждо на подобни заповѣди или най-малкото, че то само внушава да се вършатъ по бѣлъ день такова крупни беззакония, при които свободата на изборитѣ остава само празна приказка, лишена отъ реално значение. Помислил ли е този инспекторъ и за нравствената стойностъ на подобно посѣгателство, което и най-скрупулознитѣ закононарушители не ще посмѣятъ да извършатъ тъй дързко, тъй нахално като него даже не въ навечерието на едни обикновени избори, а въ навечерието и на единъ държавенъ прѣвратъ. И какво заслужа такава длъжностно лице, което извършва подобни подигравки съ свободата на свѣстѣта и убѣжденията на хората, съ това тъпкане на избирателния законъ? Цитиранieto на Иванчовото окръжно отъ 99 год. за оправдание на туй беззаконие е безсмислено, когато за нарушение на конституцията тоя бившъ министъръ е вече подсждимъ; цитиранieto на чл. 80 отъ закона е глупостъ, тъй като прѣдъ избирателния законъ и прѣдъ конституцията, тоя членъ отъ училищния законъ не може да се приспособи въ тоя случай.

Ний само ще изкажемъ най-накрая съжаление, че тия работи се вършатъ прѣзъ врѣме, когато управляющъ министерството на просвѣщението е г-нъ Даневъ—лице, което е признало, че всички граждани сж равни прѣдъ законитѣ, че учителитѣ сж обикновени граждани и че тѣ не сж лишени отъ политическитѣ права на другитѣ поданици. Ако г-нъ Даневъ за единъ мѣсець врѣме не е промѣнилъ този свой възгледъ, ний желаемъ да приспособи той къмъ своя прокопсанъ инспекторъ съответствующия членъ отъ наказателния законъ въ който е прѣдвидено какво заслужава едно длъжностно лице, което прѣчи на свободата на изборитѣ чрѣзъ заплашване.

Селски грабежи.

Получихме за обнародване слѣдующето съобщение, изпратено намъ отъ единъ общински свѣтникъ въ с. Опѣнецъ (Плѣвенско).

«Общинския ни кметъ Велико Ангеловъ събра по-големъ процентъ общинска върхина отъ утвърдения отъ окръжния управителъ и отъ получения излишѣкъ въ храна отнѣтна отъ списъка на дългуемитѣ данакоплатци свѣтницитѣ си, безъ да сж сѣ издължили Една частъ отъ населението—по-бѣднитѣ—плати дълга къмъ общината на другата частъ по-сѣсто-

ва гонятъ общата за всички крайна цѣль—материалното подобрене на земледѣлцитѣ—то почти въ всѣка страна тѣзи отдѣлни синдикални дружби сж свързани въ единъ общъ *земледѣлчески съюзъ*, който чрѣзъ своитѣ конгресни дебати и рѣшения, а така сжди чрѣзъ дѣйствието на своитѣ управителни комитети—дава общото направление на *земледѣлческитѣ искания*, насочени: било спрѣмо държавата, било спрѣмо другитѣ економически и политически организации въ страната, явящи се като важни фактори при развоая на общия държавенъ животъ. Но нека прѣведемъ нѣколко твърдения изъ поменатата книга на Кайяса, които ще пояснатъ току-що изказанитѣ наши мисли: «Изобщо професионалнитѣ синдикати иматъ изключително за цѣль изучаването и покровителствуването икономичнитѣ, индустриалнитѣ и търговскитѣ интереси на населението.

Главната задача пъкъ на земледѣлческитѣ синдикати е: да изучаватъ и да покровителствуватъ икономичнитѣ, нравственитѣ и общественитѣ интереси на селското ниселение.

Тѣ иматъ за специална цѣль:

- 1) Да купуватъ задружно всички полезни за работата имъ прѣдмети и всички сурови или фабрикувани материи потрѣбни въ земледѣлицето, като: искуственъ торъ, сѣмена, фиданки, земледѣлчески сѣчива и машини, добитѣкъ и пр.,
- 2) Да извършватъ задружно индустриалното прѣобразование на земледѣлческитѣ произведения;
- 3) Да организиратъ задружни продажби на земледѣлчески произведения и да улесняватъ тие продажби чрѣзъ намиране на нови тържища;
- 4) Да разпространяватъ земледѣлческото образование и съществующитѣ познания чрѣзъ курсове, сказки, раздаване на брошури, уреждане на библиотеки и пр.
- 5) Да подбуждатъ и съдѣйствуватъ въ опититѣ

ателнитѣ. Горнитѣ свѣдѣния се отнасятъ за натуралната 1900 година.

Горното удостоверявамъ съ подписа си.

Общински свѣтникъ

Нарочно укриваме името на откривения свѣтникъ за да го прѣдпазимъ отъ прѣслѣдвания, които сж нѣщо обикновено въ Опѣнецъ. Мислимъ, че е оправдателно това укриване като имаме прѣдъ видъ, че въ твърдѣ кратко врѣме тамъ сж извършени нѣколко подпалвания и убийства, на които авторитѣ не сж още открити. Ний държимъ на разположение на властитѣ тоя документъ и сме готови да имъ го прѣдставимъ на първо поискване.

И тъй, споредъ думитѣ на единъ вжтрѣшенъ човѣкъ, въ Опѣнецкото общинско управление се нами-ра лице, което е стѣпнало всѣкаквъ законъ и правда. За да послужи на по-богатитѣ селени—по всѣка вѣроятностъ за нѣкои чувствителни печалби—това лице (и по настоящемъ кметъ) е натоварило бѣдното население съ двоенъ общински данѣкъ. Цѣлото това пристѣпление се е вършило прѣдъ носа на Плѣвенскитѣ административни и финансови власти безъ да се интересува нѣкой отъ него и безъ да е направенъ понѣ опитъ за издирването му. На тоя кметъ сж правени нѣколко ревизии, но чудно чудо—никоя отъ тѣхъ не е открила онова, което е било очевидно за всѣки бѣденъ данакоплатецъ.

Въ единъ отъ миналитѣ броеве на вѣстника ний указаме на редъ кражди и злоупотрѣбления въ общински и училищни суми, извършени послѣдователно отъ нѣколко общински кметове въ сждото село. Въ числото на тия злоупотрѣбители ний турихме кмета Велико Ангеловъ, като посочихме на редъ факти, които сме готови всѣкога да докажемъ, гдѣто и кога-то обичате. Обаче на тия съобщения никой не обърна внимание: нито административнитѣ, нито финансовитѣ власти. Сега на тия власти имъ даваме нови свѣдѣния. Ще замълчимъ ли пакъ? Ще бездѣйствуватъ ли тия власти прѣдъ едни прѣстѣпления, които, може би, и въ тая минута се повтарятъ съ всичката имъ отвратителностъ? Или по-вече има врѣме да се посрѣщатъ и изпращатъ министри и депутати, а по-малко—за изгълнение на единъ високъ общественъ дългъ, къмъ който сж призвани честнитѣ хора? Нима спасението властническото могущество на Прогресивно-Либералната Партия изисква, щото да се забравятъ или недовиджатъ пристѣпленията на лица, даже и на такива отъ сждата партия? Или ний сме пристѣпници, ако лансираме невѣрни обвинения или пъкъ опанецкото кметство е сжщинско гнѣздо на разбойници, чийто мѣсто е въ затвора. Ако смѣтате насъ за пристѣпници, дайте ни подъ сждъ—ний ще прѣдставимъ тамъ нашитѣ доводи; ако ли пъкъ виждате въ насъ справедливи обвинители, наложете на злоупотрѣбителитѣ съ общественитѣ богатства тѣжката ржка на държавната властъ и освободете обществото отъ явнитѣ крадци.

Мълчанието и бездѣйствието по този въпросъ става вече нетърпимо.

50 души избиратели отъ с. Катерица (Плѣвенско) сж взели резолюция, която по нѣмане мѣсто не можемъ да помѣстимъ изцѣло и за това правимъ отъ нея само нѣкои извадки.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Днесъ на 4 Февруарий 1902 год. подписанитѣ избиратели отъ с. Катерица Плѣвенска околия, се събрахме въ училищното номѣщение да развѣнчимъ нѣкои и други мисли по неспособното ни материално положение. Като зехме прѣдъ видъ, че хала ни отъ

за обработване на земята съ машини и усвѣршенствования сѣчива, за употребление на торове, както и съ всички други срѣдства за улесняване въ работата, намаление коствуването на производството и увеличаване на количеството му;

6) Да улесняватъ организирането и управляването на сътруднически, взаимни и др. дружества, имеющи за цѣль подобрене на материалното, нравственото и умственото състояние на членоветѣ си, каквито дружества сж напимѣръ: земледѣл. кредитни др-ва, друж-та за продажби и покупки, взаимно-спомог. каси, спестовни каси, осигоряванията срѣщу злощастия, спровочни бюра за искания и прѣдложения на произведения, торове, добитѣкъ, сѣмена, машини и пр.

7) Да даватъ мнения върху законодателнитѣ и др. прѣобразования, върху икономичнитѣ мѣрки, които трѣбва да се земагъ по земледѣлицето, а именно върху тѣгобитѣ, които носятъ земленитѣ притежания, върху жилѣзонѣжнитѣ тарифи, търговскитѣ договори, митнитѣ тарифи, октроата, правата за мѣста въ пазарищата, панаиритѣ и пр.

Ето туй сж по-главнитѣ задачи на земледѣлскитѣ синдикати не само въ Фрация, но изобщо въ всички развити въ економическо отношение страни, гдѣ-то самитѣ нужди на живота извикаха тѣзи сдружвания на борба за извоюване едно по-сносно положение за трудящитѣ се земледѣлски маси. Всѣко едно отъ тѣзи дружества живѣе свой напълно-самостоятеленъ животъ, съобразно нуждитѣ на членоветѣ и мѣстнитѣ условия. Ако тѣзи дружества влизатъ въ взаимни сношения и сж се свързали въ общъ земледѣл. съюзъ, то е единствено поради туй, защото чрѣзъ туй по-лесно ще реализиратъ своитѣ частни цѣли: едно—защото общия съюзъ има по-голъма тежестъ прѣдъ обществото и държавата, та по-скоро и по-мощно би защитилъ както общо-съюзнитѣ искания тъй и част-

Изъ кой пъкъ е трѣгналъ Българс. Землед. Народенъ Съюзъ.

І.

Почти въ всички по-напрѣднали страни,—съгласно обществено-економическитѣ условия, при които тѣ живѣятъ между многото религиозни, просвѣтителни, политически, економически и др. съюзи,—и тъй нареченото *селското сдружаване* е извоювало за себе си *правото на сжществуване*. Сдружаванieto на земледѣлцитѣ, а сжди и на ония стопани, работата на които е въ зависимостъ и тѣсна връзка съ земледѣлицето,—е нѣщо най-обикновено на Западъ. Достатъчно е да прочетемъ «рководството на земледѣлческитѣ сдружавания» въ Франция отъ В. Кайяса, наскоро прѣведено и на български, за да се убѣдимъ въ сжществуването на *цѣла мръжа* дружества на селски стопани, които сж си поставили близки за реализиране цѣли, снабдени съ най-необходимитѣ срѣдства. За забѣлзване е, обаче, туй важно обстоятелство, че, както земледѣлскитѣ организации въ Франция, тъй и ония въ Швейцария, Германия и т. н. прѣко сж си поставили чисто *економически цѣли*. Така напимѣръ тука ще срѣщнете: 1) земледѣлчески синдикати за покупка за лични нужди на членоветѣ, 2) синдикати за покупки за общъ употребление отъ членоветѣ, 3) лозарски синдикати, 4) цвѣкларски синдикати, 5) скотовѣдски синд., 6) синдикални сдружавания за прѣчистване на рѣки, блата и пѣтища, 7) сдружав. за запав. лозята отъ филлоксера, 8) синдикални дружества за произвеждане извѣстни земледѣлч. продукти, 9) за продажба, 10) за прѣобразование производството, 11) земледѣлчески кредитни дружества, 12) земледѣлч. застрахователни дружества и т. н. и т. н. Всѣко едно отъ тѣзи дружества прѣслѣдва свои лични специални цѣли, които отговарятъ на мѣстнитѣ нужди и частнитѣ условия, всрѣдъ които работи дружеството. Ала при все това, понеже всички дружест-

година на година става все по-лош и по-лош; че вече не остана, какво да залагаме на лихварит и другит кредитни учреждения, та да ни дават пари и си изхриваме дъцата; че ний, земледълцит, занаятчилит и работничит плащаме най-тежки данъци и подържаме цълата държава, а тя до сега нищо добро не е направила за нас; че всичкит досегашни правителства сж водили и водат една разсипническа финансова политика, като всъка година сключват държавния бюджет съ дефицити, които покриват съ тежки и непоносими за страната ни заеми; че ний издържаме войската и полицията, които служат само на търговцит, чорбаджиит и правителствата, за да се задържат тъзи последнит повече време на власт и да прокарават съсипателни за страната ни закони.

Р Ъ Ш И Х М Е:

1. Въ прѣдстоящит избори за народни прѣдставители да гласуваме само за тъзи кандидати, които се явят прѣд нас и ни кажат, чии интереси ще защитават въ камарата, а така сжщо да дадат и писмено задължение, че въ Народното Събрание ще защитават и слѣднит наши искания.

а) Намаление срока на воената служба на двѣ години за коничит, а пѣхотиничит на една година.

б) Намаление числото на офицерит.

в) Закриване излишнит чиновнически служби, създадени за охранение на партиит.

г) Намаление заплатит на княза, министрит, депутатит, офицерит и чиновничит.

д) Въвеждане прогресивно подходния данък.

е) Уничтожение на училищнит такси.

ж) Увеличение курса на основното училище и отпускане помощи на бѣдни ученици.

з) Бързо и ефтино правосудие.

и) Безплатна лѣкарска помощ и други срѣдства за лѣкуване.

к) Унищожение на офицерскит и чиновнически пенсии за прослужени години и въвеждане на инвалиднит пенсии безъ разлика на занятие.

л) Държавата да не сключва никакви заеми за покриване обикновенит си нужди, каквито сж били почти всичкит досегашни заеми, включително и пропалналия монополен заем, а това да стане отъ намаление военна бюджета.

2. Въ случай, че избрания отъ нас нар. прѣдстав. не изпълни обѣщанията си, ще изкаме по законенъ редъ махването му отъ Народното Събрание.

3. Нашит изборници сж длъжни, слѣдъ закриването на всъка сесия да ни даватъ отчетъ за дѣятелността си въ камарата.

4. Напомняме на прѣдстоящото Народно Събрание (сесия) да не засѣдава като своята прѣдшественица седемъ мѣсеца.

5. Молимъ всички земледѣлци, занаятчи и работници да поддържатъ горѣизложенит ни искания.

6. Настоящето рѣшение да се изпрати съ молба за публикуване до вѣстникит: «Нова Струя» и «Земледѣлческа Защита».

Прѣдседателъ на събранието: **Н. Вичевъ**
Слѣдватъ подписит на 50 души избиратели.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Ний избирателит отъ с. Балабанли (Бѣленеко) събрали въ Недѣля на 10/II 1902 г. въ училището, като вземехе прѣдъ видъ, че една отъ причинит за днешната економическа и финансова криза е разсипническата политика на досега управляющит парти, че тѣ сж имали за единственъ принципъ—ржководителъ, а имено: охраняване на своит партизани, че за

но-дружественит, и друго—защото съюза се явява като едно главно справочно бюро за прѣдлагания и търсения редъ стопански произведения, най-изгодно цокупателно бюро за всевъзможни земледѣлски орждия и др. стопански потребности.

Ето що пише Кайясъ въ поменатата книга по този поводъ: Прѣзъ 1886 год. е основанъ *Централенъ Съюзъ* на земледѣлческит синдикати въ Франция. Цѣльта на общия съюзъ е:

1) Да служи на съединенит синдикати като постояненъ центъръ за сношения и да имъ доставява нужднит срѣдства и свѣдения, за да се ползватъ отъ износнит тържища и отъ намаление такси за прѣвозъ.

2) Да насърчава откриването на нови синдикати;

3) Да събира и съобщава на съединенит синдикати испчки свѣдения отъ вътрѣшността на страната и отъ странство, които биха имъ послужили за да се освѣтлятъ върху положението на реколтит и върху прѣдложенията и исканията, както и да ржководи по тоя начинъ синдикатит и членовет въ сѣлскит имъ.

4) Да дава мнения и свѣти върху всички спорни или тѣхнични въпроси, за които съединенит синдикати биха намѣрили за добръ да го понитатъ, било за собствения интересъ на синдикатит, било за частния интересъ на членовет имъ.

5) Да улеснява съединенит синдикати при анализирането на почвит, торовет и други вещества въ лабораторията на «Французкото Земледѣл. Др-во».

Значи, *Централния Съюзъ* е единъ прѣвъзходенъ центъръ за изучаване и покровителствуване общит интереси на всичкит синдикати; едно дѣятелно огнище за пропагандиране на обществена организация и най-сетнѣ той е едно силно прѣдставителство на земледѣлческия свѣтъ.

нашето лоше положение никой се не замислюва и нищо не прави държавата, рѣшихме че народнит прѣдставители въ прѣдстоящата сесия да направятъ слѣднит работи, които отчасти ще подобрятъ хала ни:

1) Въвежания на прогресивно подходния данък.

2) Прѣмахване на косвенит данъци.

3) Реформиране на пѣтната повиностъ.

4) Намаление на ефективна на войската, защото трѣба да се разбере, че тя нѣма и не може да има никакви исторически задачи.

5) Намаление срока на дѣйствителната служба въ войската.

6) Намаление заплатит на повече отъ 200 лева.

7) Намаление дневнит на народнит избраници.

8) Безплатна медицинска помощъ.

9) Увеличаване бюджета на Народното Просвѣщение.

10) Отваряне на зимни земледѣлчески курсове.

11) Бързо правосудие.

12) Да не се сключва никакъв заемъ съ реална гаранция и монополи и рѣшихме още, че ще гласуваме за тогава, който даде писмена гаранция, че ще работи за прокараване на горнит искания и ще дава отчетъ слѣдъ всъка сесия на избирателит си.

Настоящето да се обнародва въ вѣстникит за свѣдение: «България», «Миръ», «Прѣпорецъ», «Раб. Вѣстникъ», «Нова Струя» и «Вечерна Поща».

Избиратели: (слѣдватъ подписит на 59 избиратели)

Прѣдсѣдателъ: **А. Къновъ.**

ДОПИСКИ

Съобщения изъ Трънско.

Тѣзи дни въ селото Ясеновъ-дѣлъ е извършенъ вѣнчаленъ обредъ върху двѣ дѣца—не по-възрастни отъ 14—15 години. Първоначално, както санитарната тѣй и духовна власти категорически отказваха извършването на такова прѣстѣпление; сетнѣ вѣнчането се извършило. Дали, обаче, това е извършено съ знанието на първата отъ горѣпомѣнатит власти—или просто то е дѣло извършено само отъ втората, това ми е неизвестно. При все туй, този фактъ иде да потвърди, че има моменти, когато нѣкои хора, вижда се обаяни, се рѣшаватъ на дѣла, които въ нормални условия отказватъ да извършатъ, като противозакони. Това потвърждава и прѣсканиятъ слухъ отъ родителит на вѣнчавит, че покрай тази работа—частно разрѣшение да се вѣнчаятъ дѣцата имъ—похарчили по 400 гроша.

Имената на дѣцата сж: Кота Рангеловъ и Сима Георгиевъ. Първото отъ тѣхъ прѣзъ 1895/96 учебна година е било ученикъ въ I отдѣление.

Вѣрваме, че Св. Синодъ нѣма да остане индеферентенъ къмъ подобни разорители на общественото здраве, които явно игнориратъ църковнит постановления.

Тукъ агитациит завзематъ значителни размѣри. Народняцит сж твърла вѣра въ своето спасително бждаще—застрашаватъ и учители, и свещеници, и всичкѣ интелигентно, че не трѣбва да се говори нищо противъ тѣхъ, защото «ще дойде день, когато ще прѣвърятъ свѣта». Обаче, това малко стрѣска Трънската интелигентна младежъ, която въ обема на своята просвѣтителна мисия между народа е поставила на дневенъ редъ—изтъкването на всички реакционни мѣрки на отдѣлнит правителства, както и даването на народа възможностъ да разбере, че той е въ сила

Прѣзъ Януари 1900 год. Централния Съюзъ се състоеше отъ 936 синдикати съ около 500,000 души членове.

Отъ цитираното ясно се вижда, че въ Франция при едно дребно и срѣдно землевладѣние е възможно единъ чисто икономически земледѣлчески съюзъ, който докарва огромни резултати, безъ този съюзъ да си е поставилъ цѣльта: политиката, както що направили умничит-ржководачи на българския съюзъ. Но затова по-послѣ, а сега продължаваме да излагаме нашит мисли за чуждит съюзи. Въ една нормална по своето развитие страна *сѣловна партия* е нѣщо-безсмислица. Въ Франция, както ще видимъ и въ Германия, общественит идейни течения се тѣй прѣплитатъ всрѣдъ народа, най-противоположни направления въ гражданско-политическия животъ на страната тѣй мощно си пробиватъ пѣтъ всрѣдъ всички слоеве на обществото, щото немислимо е да се групиратъ хората въ нѣколко *селски* или *градски* партии. Обществениит политико-економични течения сж ясно оформени и иматъ своит мощни изразители и прѣдставители, ето затуй всѣки човѣкъ—билъ той: селянинъ или гражданъ, земледѣлецъ или надничаръ, индустриалецъ—фабрикантъ или едъръ чифликчия и т. н.—намира онуй мѣсто за себе си, въ оная група или класса, която се явява най-вѣрна носителка на неговит идеали, най-близка изразителка на неговит интереси и стремления. Всѣки френецъ е длъженъ да бжде съзнателеаъ гражданит на своята републиканска страна, всѣки слѣди политическия животъ и дава своя пай въ общия вървежъ на държавния корабъ. Политиката е дългъ, а не цѣль, всѣкому; синдикатит, а така сжщо и Централния Съюзъ *влиятъ* върху политическия животъ на страната, ала косвено. Тѣ не сж и немогатъ да бждатъ партия. Както въ парламента, тѣй и въ сената нѣма *отдѣлна* специално земледѣлска парламентарна група.

(Слѣдва).

да обуздае своит избирници и имъ посочи правия пѣтъ въд ѣлото на тѣхната законодателна дѣйностъ.

Недостоеенъ кметъ.

Пишатъ ни отъ с. Умаревци, Ловчанска околия за кмета на селото—Топпо Гечевъ, че по желанието на нѣкой лица отъ селото той писалъ на мѣстния учител, понеже е събиралъ селянетъ на вечерно и недѣлно училище въ селото, да не събира въ училището слѣдъ отпускъ на дѣцата каквито и да било хора безъ негово позволение. Кметътъ не позволявалъ да се събиратъ на вечерно училище въ училищното здание хората. нито пъкъ е съгласявалъ да се отпусне една отъ празнитъ училищни стаи за помѣщение на читалище, защото съ вѣчерното училище и читалището се разпространявалъ социализмъ изъ селото. Този кметъ вмѣсто да помоли учителя да отвори вечерно училище за селянетъ, които сж го поставили на кметското мѣсто, напротивъ прѣчи на учителя и желае селянетъ да не се учатъ, а да тѣнатъ въ мракъ. Ама вѣлка въ мъгляво време яде овцетъ. Чудно наистина, споредъ този своего рода кметъ, селското училище не може да служи за обучението на възрастнит хора, нито за помѣщение на читалище, а пъкъ служи да събира въ него бирника левчета отъ данакоплатчит, отъ сжщит тия данакоплатци, които иматъ нужда отъ вечерното училище и желаятъ да се учатъ въ училищното здание, а имъ се прѣпятствува отъ кмета. Споредъ кмета, жителит на с. Умаревци, които сж неговит избиратели, иматъ право да плащатъ за учителя си и да плащатъ сжщо и данъкъ въ училищното здание, а нѣматъ право като жители на една конституциона държава да се събиратъ и учатъ въ училището. А за своя трудъ, който учителя положилъ да отвори вечерно и недѣлно училище, да основе читалище въ селото е получилъ отъ кмета тази похвала: «Ше те уволня брѣй, както те бѣхъ уволнилъ по миналата година». Ето писмото въ прѣписъ, съ което кмета потвърждава стоята мисль и желание:

Долно Павликиско Селско Общ. Управление

№ 47

До Господина

14-ий Януарий 1102 год.

Главний Учителъ въ

с. Долне-Павликене.

с. Умаревце.

Сообщава Ви се, Господине Учителю, да не събирате слѣдъ отпускъ на дѣцата никакви хора безъ разрѣшението ми въ училището. Въ противенъ случай ще Ви съставя актъ съ който ще моля уволнението Ви.

Общински Кметъ: **Т. Гечевъ.**

Писаръ: **М. Гуневъ.**

Слѣдъ всичко това знае ли кмета, че постѣжката му е противъ чл. 44 отъ закона за народното просвѣщение.

Ний съвѣтваме въпросния учителъ да се оплаче до Инспекцията, а тѣй сжщо обръщаме внимание на тази послѣдната да се заинтересува и да покаже на този кметъ правия пѣтъ.

С. Пелишатъ, 10 Февруарий 1902 год.

Прѣзъ миналиятъ мѣсець двама селени отъ с. Пелишатъ отишли на лѣкуване въ тукашната държавна болница, обаче принудени били да я напуснатъ прѣди да видятъ нѣкаква помощъ. Причината на това билъ управителниятъ лѣкаръ на болницата г. Дръ Козаровъ, който съ постоянит си нагрубавания и хокания правѣлъ стоенето имъ тамъ невъзможно.

—При всѣко идване той се обръщалъ къмъ тѣхъ съ думит: «Вие тука ли сте още? Цѣрзъ за васъ тука нѣмаме! По скоро си отивайте!» и мн. др.

И тѣзи двама нещастници, слѣдъ като се убѣдили, че болницата не е мѣсто къдѣто хора като тѣхъ би намѣрили спасение, се връщатъ въ селото си съ надеждата дано провидението се смили надъ тѣхъ и надъ още по-нещастнит имъ семейства.

Сжщитъ обноси, споредъ тѣхнитъ думи, този г. лѣкаръ си е позволявалъ и къмъ други болни. Ний не знаемъ, кое кара г. Козарова да бжде така невѣжливъ къмъ нѣкой отъ посѣтителит на болницата. Може би обстоятелството, че мнозина отъ тѣхъ, както е въ горния случай сж бѣдни и не могатъ да доплатятъ нуждната такса? Толкозъ по-злѣ: не е ли това едно отъ хилядитъ доказателства, че днешната държава мисли за селенина, когато само е въпросътъ отъ гдѣ да се събератъ повече данъци и какъ да се изтрѣгне и послѣдната хапка изъ неговитъ уста?

И викайте още, че нашиятъ смазанъ въ всѣко отношение селенинъ билъ просто, невѣжъ, че въ случай на болѣстъ се обръщалъ за помощъ къмъ разнитъ врачки и билери, че нѣмалъ вѣра въ медицината. Трудете се, Г-да народни учители, че не съ баяния и молитви ще се отрве отъ болѣстит, които ежечасно подяждатъ неговото изпито, изнурено отъ трудъ тѣло. Дълго време вашиятъ гласъ ще се носи безъ полза изъ тази маса, робиня на тегла и на мизерия, докато ней се затварятъ вратата на болни отъ лѣкари, за които парата е богъ, а народното здраве—нула!

За този г. лѣкаръ знаемъ много още работи, които никакъ го не прѣпорѣчатъ.

Въ началото на настоящата учебна година нѣколко новоназначени учители отиватъ при него да издаде, като държавенъ лѣкаръ, медицински свидѣтелства. Понеже нѣмали възможностъ да платятъ прѣдвидената такса 5 лева за всѣко свидѣтелство, тѣ го помолили, ако разбира отъ бѣдностъ, да имъ издаде

свидетелства безплатно. Той обаче, като не искал да нанесе вреда на кесията си, имъ отговорилъ на кратко, съ достойнствъ за единъ лѣкаръ думи: «Ние не сме мекерета да служуваме на хората безъ пари!» Следствието отъ тази високо безкористна постъпка на г. лѣкаря е било, че едина отъ учителитѣ заминава отъ селото си (Никополска околия) пѣшкомъ до гр. Орѣхово гдѣто извадилъ отъ тамошната болница свидетелство, като заплатилъ само 50 ст. за гер. марка. Това е фактъ невѣроятенъ, но при все това фактъ.

П. М.

с. Вълче-Трънъ, 11 Февруарий 1902 год.

Питаме Вълчи-Трънския св. Борисъ К. Паскаловъ слѣдующото:

1. Изстина ли е, че той е вѣнчалъ момчето на Кузи Петровъ, Киро Кузевъ отъ с. Вълчи-Трънъ, *малолѣтно*, като е излѣгалъ, че то не е записано въ регистра за ражданията и скрилъ кръстителното му свидетелство?

2. Вѣрно ли е сжщо, че той е взималъ 6-50 лв. отъ Благо Миневъ, за смѣтка на покойния Русанъ Коновъ, опѣненъ отъ Свещ. на с. Одрѣне, който си е получилъ паритѣ напълно, а понеже той е ходилъ да оправя вѣнчавката на малолѣтния братъ на Б. Миневъ е вземалъ горѣпомянатата сума, вѣнъ отъ тѣхнитѣ и др. разноски?

3. Изстина ли е, че благочестивото отче е взимало за момитѣ отъ с. Вълчи-Трънъ, които отиватъ за ергени отъ друго села по 8—10 лева, отъ които е записвалъ само по 3—4 лв за въ полза на църквата, а другитѣ е взималъ за своя джебъ, като се има прѣдвидъ, че маркитѣ и такситѣ сж отдѣлни.

4. Истина ли е, най-послѣ, че е връщалъ малкитѣ пити (хлѣбъ), донасяни при кръщавкитѣ на дѣцата, а за кокошкитѣ и зовѣта за бѣдаций конь—тѣ сж дребни работи.

5. Питаме сжщия свещеникъ, на законно ли основание води малолѣтнитѣ ергени въ София прѣдъ Св. Синодъ да имъ разрѣшатъ вѣнчаване, че му трѣбвали по-скоро парици и охарчи на бѣднитѣ земледѣлци 60—70 лева?

6. Вѣрно ли е, че сжщия свещен. при кръщаване на дѣцата е взималъ *прѣдварително по 50 ст.* за очистителна молитва отъ лѣхуситѣ жени, за да отивали непременно да си четатъ, а и не връщали кога му дадѣли по нѣщо при самото четене, за което прѣдварително му е платено. По-добъръ би направилъ милосърдното отче да взима прѣдварително за вѣнчаване и смѣртъ на роденото, кога го кръщава, за да не губи лихвитѣ до като порастне или умре повороденото.

7. Изстина ли е, че кога работата дойде на бързо, вѣнчава свадбитѣ безъ вули и *послѣ отива* за таквива и си свърша частна работа съ пжтнитѣ, що му плаща лицето?

И този свѣщеникъ при встъпване на длѣжността си тържествено е заявилъ отъ църковния амвонъ, че той не е отъ ония стари свещен. да експлоатира съ чинитѣ си и службата си и сега още не прѣстава да проповѣдва на лѣво и на дѣсно за смирение и кротость на простата маса, като «овчици», да почитатъ дѣсетѣхъ Божи заповѣди, а той самъ не изпълня нито едно отъ тѣхъ.

Х Р О Н И К А.

Въ с. Вълчи-Трънъ живѣе едно отче, за което на друго мѣсто отъ настоящия брой има специална дописка. Макаръ, че въ своята чисто свещеническа работа той не е съвсѣмъ чистъ и има нужда самъ да помисли за своето изправление, обаче това никакъ не му бърка да се явява на политическата сцена и да играе неблагоприятната роля — противникъ на социализма. Завчера въ вечерното училище е държалъ сказка противъ социалиститѣ, въ която най-важния аргументъ е билъ слѣдующия: «какъ може да се осжществи равенството между хората, когато по земята живѣятъ човѣци съ различни цвѣтове: едни сж черни, други бѣли, едни сж жълти, червени и т. н. едни съ по-голѣми мозаки, други съ по-малки». Ний искрено съжаляваме, че единъ противникъ може да се задоволява съ такива доводи, особено противникъ, който на врѣмето си е билъ учителъ.

За въпросния попъ, който иска да минава като политическо лице, имаме дани за слѣдующата еволюция въ неговитѣ убѣждения. Прѣди да стане попъ билъ е учителъ и при това социалистъ, слѣдъ запопванието си минава въ лагера на реформаторитѣ, а днесъ слѣдъ аферата съ гербовитѣ марки е прѣминалъ къмъ стамбулиститѣ. Ний честимъ на народно-либералната партия въ Плѣвенско този твърдъ во Христѣ братъ сега—нейнъ членъ, който въ три години врѣме е промѣнилъ три партии. Впрочемъ не е чудно да се оттегли и изъ тѣхната срѣда и да прѣдложи услугитѣ си и на друга партия.

Отъ гр. Ломъ ни извѣствяватъ, че учителитѣ при училището „Константинъ Фотиновъ“, което се намира въ най-бѣдния кварталъ на града, развивали твърдѣ похвална дѣятелность за умственото подигане на този кварталъ. Драго е човѣку да посѣти дѣтско-родителскитѣ вечеринки и другитѣ събрания въ училището, гдѣто надничари, земледѣлци, рибари и други — бащи и майки—съ интересъ слѣдятъ хубавитѣ поучения на учителитѣ и успѣха на своитѣ рожби. Не можемъ да не отбѣлжимъ, че и Ломското училищно настоятелство е живо заинтересувано съ този въпросъ и дава всѣкакъвъ родъ съдѣйствие на учителитѣ.

Изборенъ шайкаджилъкъ. Получихме отъ с. Махлата слѣдующата телеграма:

Плѣвенъ.

Окр. Управителъ, копие в. «Нова Струя», Цв. Караявановъ, Асѣнъ Милчевъ. Заповѣдайте Махленскому кмету да обуздае шайката на Горанъ Бѣловъ, която снощи счуни главата на Георги Велковъ, иначе саморазправата е неминуема.

За избирателитѣ: Величко Поповъ»

И тѣй шайкитѣ започнаха да чупятъ глави и по селата. Прѣди една седмица е билъ нападнатъ единъ тукашенъ печатаръ близо до градското читалище и благодарение, че билъ въоръженъ, сполучилъ да се отърве. Всичко това сж признаци, които показватъ, до колко ще бѣде гарантирана свободата на изборитѣ.

Както бѣхме съобщили миналия брой, въ Свищовъ е била осуетена една вечеринка главно по вината на двамата директори на Търговското и V-кл. дѣвич. училища, на градския кметъ и на трима души основни учители. Директора Бръчковъ не позволилъ на ученическия хоръ да вземе участие, слѣдъ като по-рано далъ съгласието си; градския кметъ забранилъ да ставатъ репетициитѣ въ училището, макаръ че той съ охота го отпущалъ на разположение на прогресивнитѣ либерали да правятъ събрания и държатъ рѣчи; Драгойковъ (другия директоръ) не далъ пианото макаръ, че го отпусналъ по-рано съ писмо. Особено неприпорчителенъ било по този случай поведението на трима основни учители, които по собственото имъ изражение били «змии, които пълзятъ и хапятъ». Че тѣ знаятъ «да пълзятъ», това го знае и мало и голѣмо за това имъ качество има изобилни доказателства въ миналото и настоящето, когато тѣ послѣдователно сж се присламчвали къмъ водителитѣ на разни партии, за да запазятъ кожата си. Твърдѣ обяснимо е тогава, защо такива лица сж прѣчкали: щомъ кмета и директоритѣ сж на една страна, бива ли тѣ да минатъ на противната—такава дързость не влиза въ програмата на «пълзението». За сжщитѣ лица ни съобщаватъ твърдѣ грозни работи за тѣхното «нравствено» държание къмъ извѣстни учителки, работа, които на скоро ще станатъ достояние на публиката.

Изъ дубнишко с. Чаменака. 1. Прѣди три години държавата бѣше отпуснала за поправка на училището ни 300 лева. Тия пари останаха, безъ да се интересува нѣкой за тѣхната сждба, въ тогавашния кметъ Мине Илиевъ, отъ с. Грамадѣ. И тоя господинъ вмѣсто да прѣдаде въпросната сума на нѣкой неговъ наслѣдникъ, или вмѣсто да ги употреби за прѣдначанената имъ цѣль, той ето какво върши: дава ги съ 100 % лихва на съселанетѣ си. Ето единъ лесенъ способъ за печелене.

2. Днесъ ни посѣтиха четворица руски агитатори. Слѣдъ като свършиха рѣчитѣ си (?) на повиканитѣ отъ тѣхъ селени, тѣсни съпартизани, единъ съзнателенъ селененъ (К. Манчовъ) се осмѣли да запита «непрѣкосновенитѣ»: какво стана съ многото имъ обѣщания за монопола, за увеличаването съ два милиона лева поземления данѣкъ, за увеличаването на генералскитѣ заплати, за множеството интернирваници, за върлющитѣ по настоящемъ шайки, за излишнитѣ расходи по посрѣщанието на руския князь. Тѣ вмѣсто отговоръ се изпжчиха съ думитѣ «мълчи. сега ще ти съставимъ актъ и ще те изпратимъ при Дубничкия началникъ». Слѣдъ това издадоха високитѣ си заповѣди на тукашнитѣ падари, защото и тѣхнитѣ началници сж руси, които безцеремонно го измъкнаха изъ събраието и го изнесоха вѣнъ отъ селото, кждѣто сж го пуснали. Тѣй

постѣпватъ рускитѣ агитатори, когато нѣкой се осмѣли и прѣдъ очитѣ имъ изкара всички имъ мерзки дѣка. Подобни оценки не сж само въ нашето село, а изъ цѣлия тукашенъ край.

Продължава се подписката

за

„П Р А В О Д ъ Л О“

Година пета (1902)

Списанието „раво Дѣло“ ще излиза и за напрѣдъ въ началото на всѣкой мѣсець, освѣтъ прѣзъ м. м. юлий и августъ, при сжщата програма и обемъ.

Абонаментътъ бива годишенъ и прѣдплатенъ.

За България 6 лв.—за странство 8 лв.

Абониранieto става направо въ редакцията—Габрово, или чрѣзъ нашитѣ агенти и настоятели.

Открива се подписка за илюстрираното дѣтско списание

„Т Р У Д О Л Ю Б И Е“

Година II (1902).

Най-евтиното списание за дѣца е «Трудолюбие». То излиза всѣки мѣсець, освѣтъ мѣсецитѣ: юлий и августъ и струва само 1.50 лева — прѣдплатени.

Освѣтъ списанието, абонатитѣ ще получатъ двѣ прѣмии: една съ III кн. и др. съ послѣдната, три картини за рисуване, за които ще се даватъ награди до 28 год. течения и подараци за сполучливи рѣшения на задачитѣ въ списанието.

Абониранieto става направо чрѣзъ редакцията или чрѣзъ телеграфно-пощенскитѣ станции въ Княжеството.

Всичко, що се отнася до сп. «Трудолюбие», се изпраща до М. Георгиевъ, учителъ въ гр. Луковитѣ.

Отъ редакцията.

Обявления отъ Сжд. Пристави.

№ 827

Извѣствявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ В. «Нова Струя» ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ Писаровското Землище, а именно:

1.) Кжца въ с. Писарово съ дворъ 1 дек. оцѣнена за 200 лева; 2.) Нива «На срѣдний връхъ» 3 дек. — 30 лева; 3.) Нива «На срѣдний връхъ» 6 дек. 5 ара — 60 лева; 4.) Нива «Менкова геранъ» 6 дек. — 60 лева; 5.) Нива «Могилата» 6 дек. — 60 лева; 6.) Нива «Лозята» 3 дек. — 30 лева; 7.) Ливада «Въ Тулюво 3 дек. 5 ара — 35 лева; 8.) Лжгъ «Въ женский доль» 1 дек. 3 ара — 6 лева; 9.) Бранище «Въ женский доль» 4 дек. 5 ара — 30 лева; 10.) Бранище «Край село» 7 дек. — 42 лева; 11.) Градина «Барата» 5 ара — 15 лева; 12.) Лозе «Срѣдний връхъ» 2 дек. 6 ара — 25 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Иочо Цоловъ отъ с. Писарово, не сж заложени, продаватъ се по взысканието на Петко Вълковъ отъ с. Село за 505 л. 95 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по испълнителния листъ № 4363 на II Плѣвенский Мировий Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвенъ, 30 Януарий 1902 год. 2—2

Дѣло № 826/901 год.

Сждебенъ Приставъ: Ив. Цоковъ

№ 1606

Извѣствявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. «Нова Струя» ще се продава на втори публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно:

Кжца въ с. Крушовица «Циганската махла» направъна отъ простъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди съ три отдѣления, оцѣнена за 20 лева.

Горний имотъ принадлежи на Моца Иванова настояница на дѣцата си отъ гр. Плѣвенъ не сж заложени продаватъ се по взысканието на Боcho Иотовъ отъ с. Крушовица за 285 л. лихвитѣ и разноскитѣ по испълнителния листъ № 5058 на Плѣвенский Окол. Мир. Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвенъ, 12/II 1901 год.

Дѣло № 1229/900 год.

1—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. Цоковъ

Отговорникъ: Т. С. Кузмановъ.

Плѣвенъ, Печатница на Т. Хр. Бърдаровъ